

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

SALIGA ÄR DE RENHJÄRTADE

Matt 5:8 • Predikan i G8B, 2018-06-03 • Johnny Lithell

INLEDNING

En gång fick jag uppleva hur det kändes att liksom komma i mitt rätta element. För mig var det en överväldigande känsla, att känna hur allt faller på plats. Jag är uppvuxen på en bondgård, och sedan jag var ganska liten har jag varit med och hjälpt pappa och skött lite olika sysslor. Men jag var aldrig särskilt bra på det. Jag är inte särskilt händig och jag tyckte inte att det alls var roligt. Efter att jag slutat gymnasiet började jag direkt att jobba med marknadsföring. Jag halkade in i det på ett bananskal kan man säga, och där fanns det saker som passade mig utmärkt. Men någonstans fanns hela tiden en gnagande känsla av att jag aldrig fått tänka igenom det och att jag egentligen drog åt något helt annat. Sista året, när jag jobbade på en reklambyrå här i stan blev det nästan ohållbart. Jag mådde inte bra. Av någon oklar anledning började jag läsa hebreiska på universitetet samtidigt som jag jobbade. Det gläntade en dörr till en annan värld, men jag var så upptagen av reklamjobbet att jag aldrig fick tid att utforska det. Till sist sade jag upp mig för att läsa teologi på heltid – jag såg det som något nödvändigt jag behövde ta mig igenom för att komma ut i församlingstjänst. Men då var det som att tillvaron exploderade. Allt passade mig – det var som att alla små intressen och färdigheter jag haft men aldrig riktigt förstått mig på helt plötsligt sammanstrålade och förklarade varför de alltid funnits där. Det var en omvälvande aha-upplevelse, och det gav också en stark känsla av mening. Helt plötsligt kunde jag förstå mig själv på ett sätt som jag aldrig tidigare gjort.

Den här berättelsen skulle man kunna ta vidare in i nutid och nyansera en del, men jag stannar där. Poängen är att jag fick uppleva privilegiet att hamna i mitt rätta element. Att jag fick en känsla av att jag var skapad för att göra detta.

Det är något sådant den här texten talar om, fast ojämförligt mycket större. ”Saliga är de renhjärtade, för de ska se Gud.” Det är det här vi är skapade till att göra – att se Gud. Det är vårt allra högsta syfte och därför är också denna bibeltext en av de högsta texterna vi har i hela Bibeln. Att se Gud är vårt mål. Det är vad hela vår existens strävar mot, och i denna åsyn kommer vi att förvandlas från härlighet till härlighet. Saker som vi tidigare inte förstått oss på kommer plötsligt att bli begripliga. Aha-upplevelsen kommer att vara obeskrivlig.

Det är inbyggt i vår natur. Så det är verkligen något att sträva mot. Att ordna sitt liv omkring.

Men vägen dit går genom ett rent hjärta. Jesus sa att någon kan prisa sig salig om man har ett rent hjärta. Den personen ska se Gud.

För att förstå vad Jesus pratar om tar vi oss an den här korta versen i fyra punkter :

1. Vårt behov av renhet
2. Vad är renhet?
3. Hur vi får renhet
4. Skönheten att se Gud

I. VÅRT BEHOV AV RENHET

För det första: vårt behov av renhet. Det är vårt tillstånd innan Gud förklarar oss rena.

Syndens smuts

Bibeln säger att alla människor har samma behov, på grund det tillstånd vi är i innan renheten ges åt oss. Bibeln säger att synden inte bara förblindar oss, utan också orenar oss. Jak 1:21 talar om synden som orenhet. Petrus talar om synden som spyor (2 Petr 2:22). Hesekiel talar om ett spädbarn som ligger och sprattlar i blod (Hes 16:6) och Jesaja talar om ett plagg som är fläckat av menstruationsblod (Jes 30:22 – inte 64:6 som jag nämnde för några veckor sedan som talar om att vår *rättfärdighet* är en fläckad klädnad), vilket enligt lagen var det mest orenande som fanns (Watson 187).

Och visst stämmer det också med vår erfarenhet, att det finns något äckligt i synden? Något som förminskar och förfular och som gör oss till knarkare, som lockar fram tvångsmässiga beteenden som bara är destruktiva. Sådant är vårt tillstånd innan Gud griper in i våra liv, och jag tror vi alla kan känna igen något av det.

Varför just hjärtat?

Jesus säger alltså att vi måste vara rena. Men han är mer specifik än så – han säger att vi ska vara rena i hjärtat. Varför just i hjärtat? Många av er har hört tidigare att i den judiska kulturen så talade man inte såsom vi gör, om hjärtat som sätet för känslolivet. Det var mycket bredare än så. Hjärtat var själva roten i människan – det var här allting bottnade – och det var ur detta som allting i människan flödade: både tankar och känslor och handlingar.

När Jesus senare i bergspredikan säger ”där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara” är det ett påstående som handlar om hela personen. Om du lever för att samla skatter på jorden så kommer det att påverka dig. Där din skatt är, där kommer hela du att vara. Du kan inte ägna all din kraft åt att samla skatter och samtidigt tänka att det inte gör något med dig.

Här har vi kontrasten mot fariséernas renhet. För fariséerna handlade allt om det yttre. Jesus ropade

Matteusevangeliet 23:27 (SFB-98)

²⁷Ve er, skriftlärda och fariseer, ni hycklare! Ni liknar vitkalkade gravar. Utanpå ser de vackra ut, men inuti är de fulla av de dödas ben och allt slags orenhet.

Det var bara yta. Synden var överslätad och vitmålad. Det har var något Jesus ofta påpekade. Det är påtagligt hur han gång på gång kommer tillbaka till att efterföljelsen av honom och det kristna livet handlar mer om hjärtat än det handlar om döda gärningar.

Nytt hjärta

Jag ska återkomma till hur vi får denna renhet, men redan här kan vi konstatera att det inte handlar om någon reovering eller förbättring av det gamla hjärtat. Nej, det handlar om en totalförvandling. Det gamla hjärtat måste tas ut och ett helt nytt sättas in. Det handlar inte om att försöka tvinga sig själv att lära in ett nytt beteende. Det handlar inte om att byta åsikt om vissa saker. När vi får ett nytt hjärta *kommer* vi att agera annorlunda och leva annorlunda och tycka och tänka annorlunda – men det kommer ur en förvandling som går långt djupare än så.

Man kan ändra sin religion. Man kan svara rätt på alla frågor och komma på alla samlingar. Men när Bibeln talar om kristna handlar det om personer som blivit födda på nytt, som fått ett nytt hjärta.

Kännetecken på ett nytt hjärta

Hur vet man då om man har fått ett nytt hjärta? Finns det några kännetecken vi kan känna igen? Jag vill nämna tre

1. Vill tjäna Gud med hela hjärtat

För det första är det en person som vill tjäna Gud av hela hjärtat, vilket till exempel finns nämnt i Psalm 119:

Psaltaren 119:2 (SFB-98)
²Saliga är de som tar hans vittnesbörd i akt,
de som av allt hjärta söker honom,

Hycklarna har ett delat hjärta (Ps 12:3) – ett hjärta för Gud och ett hjärta för synden. Vi talar ibland om överlåtelse, att släppa det jag håller i och överlåta mig till Kristus, att hela mitt hjärta är vänt till honom.

2. Villig att rannsakas

Ett annat kännetecken på ett förvandlat hjärta är att du är villig att rannsakas. Lyssna till Davids ord i Psalm 139:

Psaltaren 139:23-24 (SFB-98)
²³Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta,
pröva mig och känn mina tankar.
²⁴Se till om jag är på en olycksväg
och led mig på den eviga vägen.

Ett förvandlat hjärta strävar efter renhet. Då är man villig att utrannsakas, att utvärderas och konfronteras eftersom varje konfrontation blir ett sätt för mig att se var min synd gömmer sig för mig så att jag kan bekämpa den.

3. Ovillig att agera mot samvetet

Ett tredje kännetecken är att ett förvandlat hjärta är mycket ovilligt att göra saker mot sitt samvete. Därför att man vill ta synden på allvar. Lidande kan man hantera, men synden vill man frukta.

Det var några ord om vårt behov av renhet, vilket handlade om att vi behöver bli rena från syndens smuts, men att det samtidigt inte kan ske genom att vi drar igång en reovering. Ett rent hjärta är en Guds gåva, men vi ska återkomma till det.

II. VAD ÄR RENHET?

Nu går vi in i den andra punkten och ställer frågan: vad är renhet?

Oblandad

Den uppenbara och främsta betydelsen av ordet handlar just om att något blir rent, antingen ceremoniellt rent innan man närmar sig Gud eller också bara fysiskt rent. Men det finns också andra innebörder i ordet, som handlar om att det är något oblandat. Vi har det uttrycket också, men det enda jag kunde komma på var att vi talar om att dricka ”ren” sprit. Den är inte utblandad på något sätt. Det är en enkelhet som står i motsats till dubbelhet.

Renad från avgudar

När Bibeln talar om renhet i hjärtat är det ofta i sammanhanget av renhet från avgudar.

Psaltaren 24:3-4 (B2000)

³Vem får gå upp till Herrens berg,
vem får gå in i hans tempel?

⁴Den som har skuldlösa händer och **rent hjärta**,
som inte håller sig till **falska gudar**
och aldrig har svurit falskt.

Eller Hesiekriel 36 säger

Hesekiel 36:25 (SFB-98)

²⁵Jag skall stänka rent vatten på er, så att ni blir rena. Jag skall **rena er** från all er orenhet och från **alla era avgudar**.

Hebreébrevet 10:22 (SFB-98)

²²Låt oss därför med uppriktigt hjärta gå fram i full trosvisshet, med ett **hjärta som är renat** från ett ont samvete och med en kropp som är badad i rent vatten.

Så både Nya testamentet och Gamla testamentet talar om renhet i termer av renhet från avgudar, och ett hjärta som renats i sitt samvete och från döda gärningar.

En avgud är något i ditt liv som i sig själv kanske är något bra, men som har fått alldeles stora proportioner och som kanske har förvandlats till din trygghet i livet. Att om du bara lyckas på jobbet så vet du att du är någon. Eller om du har många vänner, och särskilt de där i det häftiga gänget där du aldrig tidigare fått komma in. Eller är en bra förälder, och så vidare.

Döda gärningar

Jag tror man kan säga att poängen handlar om kontroll. Du vill, precis som de gamla schamanerna, kontrollera omgivningen och forma den enligt din vilja. Här har du avgudar som ger dig en identitet, och behålla kontrollen över ditt liv, vilket i praktiken gör dig till din gud.

Vad menar jag med kontroll? Du arbetar för att nå upp till den nivå som avguden satt upp. Och så tänker du att om du bara kan nå upp till den där nivån, då ska nog allt bli bra. Du är din egen gud och din egen frälsare. Det är vad Nya testamentet kalla för döda gärningar (Hebr 9:14)

Ett rent hjärta är ett hjärta som inte är distraherat på det här sättet. Det är helt och oblandat. Det är till hundra procent inriktat på att följa sin Fader. Det är någon som har sett sina avgudar och övergett dem. Någon som gett upp all kontroll och genom tron på Kristus kastat sig i Faderns armar.

Olika former av renhet

Så renheten är oblandad och fri från avgudar och döda gärningar. Men innan vi går vidare ska jag också säga att det finns lite olika former av renhet. Jag nämner tre former, även om man skulle kunna göra listan längre.

1. Dels finns det den renhet som är Guds, som är *inneboende i hans väsen*. Det är Guds helighet och härlighet. I lovsången som Israels folk sjöng direkt efter att de tågat rakt igenom havet under befrielsen från slaveriet i Egypten, sjöng man,

2 Moseboken 15:11 (SFB-98)
¹¹Vem är som du bland gudarna, Herre?
Vem är som du, härlig i helighet,
värdig förundran under lovsång,
du som gör under.

2. Dels finns det *skapad renhet*. Det är den renhet som änglarna har och som den första människan Adam också var skapad med. Men den finns inte längre kvar på jorden. Den får vi vänta till himlen med att se.

3. För det tredje har vi den som vi kan kalla *evangelisk renhet*, där nåden blandas med synd. Det här är den kategorin som Jesus talar om i saligprisningarna.

Det tar vi med oss in i nästa punkt. Renheten är något oblandat, fritt från avgudar och döda gärningar. Den finns som Guds egen renhet och som änglarnas renhet, men här på jorden medan synden fortfarande finns kvar, finns den i form av evangelisk renhet

III. HUR VI FÅR RENHET

Punkt tre: hur får vi denna renhet? Svaret finns dels i en princip, att vänta vid visdomens dörr. Vi bör naturligtvis utsätta oss för de medel som Herren vanligtvis använder sig av för att verka in tro i sina barn. Jag vill nämna fem saker:

1. Tillräknad genom tro

För det första: vi får den som en gåva. Alltid som en gåva. Vi får den ur andens fattigdom, när vi sörjer över vårt fördärvade tillstånd, när vi hungrar och törstar efter rättfärdighet. När vi genom tron fattar tag i Kristus så tillräknar Fadern oss Jesu Kristi egen rättfärdighet. Vi får ikläda oss vem han är.

Det här är ofattbart stort. Det finns ingen annan religion som har en sådan kategori som evangelisk renhet. Alla andra försöker att arbeta upp en sådan renhet som jag sade inte finns på jorden. En sådan renhet som änglarna har. Förstå vilket slaveri! Att sträva och sträva efter något som inte finns här och aldrig kommer att visa sig innan Jesus har kommit tillbaka.

Reformationens frälsningsvisshet

Det är så man gör i den romerska kyrkan. Och här kan jag inte hålla mig från att upprepa lite av vad jag sade på reformationsseminariet vi hade i höstas.

För, låt oss fundera en stund på hur det var innan reformationen kom med sin återupptäckt av evangeliet. Det var mörkt. Vi kan ta som exempel den unga prästen Thomas Bilney i Cambridge, England. Han hade läst teologi vid Cambridgeuniversitetet och han hade fått all träning som kyrkan krävde. Han hade blivit prästvigd. Men trots allt detta, inte förrän han kom över Erasmus grekiska Nya testamente som gjordes tillgängligt 1516, inte förrän då hade han läst eller ens hört talas om orden i 1 Tim 1:15, att "Kristus Jesus kom till världen för att frälsa syndare". Han hade aldrig hört det förut. Han kunde recitera mässliturgier. Men Guds ord och evangeliet var ett budskap som var okänt för honom.

Och det var av precis den anledningen som den unge Martin Luther skrek av fasa när ett blixtnedslag slog honom till marken när han var juridikstudent. Luther var vettskrämd för döden eftersom utan kunskap om Kristi tillräckliga och nådefulla frälsning, utan kunskap att genom tron allena kunde han iklädas Kristi rättfärdighet och räknas rättfärdig på samma sätt som Guds egen Son, utan kunskap om allt detta hade den unge Martin Luther ingen visshet om sin egen frälsning. Han visste inte vad som skulle hända med honom när han dog. Inte konstigt att han var skräckslagen.

Men så upptäckte han evangeliet, och det förändrade allting. Därför att nu var det inte längre upp till människan att arbeta sig till en sådan rättfärdighet och helighet att Gud till sist ska acceptera en in i sin närhet. I evangeliet blir det tydligt att allt handlar om Gud. Det är Guds kärlek som driver. Han ser människan i sitt eländiga tillstånd och han förbarmar sig över henne. Han ger henne frälsande tro som en gåva och föder henne på nytt. Och eftersom allt är en gåva från Gud kan vi vara säkra på att vi kommer till himlen. Han tar inte tillbaka sina gåvor! Det blir en källa till tacksamhet och glädje.

Men det är precis den här vissheten om att vi har tillträde till alla evangeliets löften som är hemligheten till den kristna glädjen och kraften, precis den vissheten, den orubbliga övertygelsen som den romerska kyrkan fördömde som synd. De kallade det för övermodets synd. För hur kan man veta? Rättfärdiggörelsen hänger ju på Guds nåd *och* mina egna gärningar. Hur kan man veta vad som är tillräckligt? Att vara säker på att Kristus är min är ju samma sak som att påstå att jag är fullkomligt rättfärdig i mig själv.

Jeanne D'Arc

Det var precis det här som var åtalpunkten mot Jeanne d'Arc i rättegången mot henne 1431. Där förkunnade domarna: "denna kvinna syndar när hon säger att hon är förvissad om att tas emot i paradiset, som om hon redan vore en medarvinge till härlighet. För under denna jordiska resa kan ingen pilgrim veta om han är värdig härlighet eller straff. Det kan bara den suveräne domaren avgöra."

Det här är helt ett helt rimligt påstående inom den romerska teologin. Om vi bara kan komma in i himlen, förvisso genom att Guds nåd gör det möjligt, men genom att bli personligen värdiga himlen genom våra egna meriter – om det är enda sättet att komma in i himlen kan ingen vara säker. Jag kan bara vara lika säker på himlen som jag är på att jag själv är fri från synd.

Kyrkans bojor

Så kravet på att personligen förtjäna himlen satte hela kyrkan i bojar. Folk var livrädda för Guds dom. Vi kan fortfarande se det i målningar som föreställer domens dag i romerska katedraler. De sjunger om ”vredens dag” (*Dies Irae*) varje romersk mässa för de döda. De sjunger,

Vredens dag - den dag som ska upplösa världen i brinnande kol. Vad ska en stackare som jag säga då? Vilken välgörare kan jag bönfälla?

Du vet inte det?

Vilken välgörare kan jag bönfälla, när blott de rättfärdiga är trygga. O Kung i fruktansvärt majestät, släpp mig inte på den dagen. Mina böner är inte värdiga, men gör du, gode Gud. Ha förbarmande så att jag inte brinner i evig eld.

Så sjöng de då och så sjunger de än idag. Man kunde aldrig veta—skulle Gud finna mig värdig eller skulle han kasta mig i evig eld? Det var av den här anledningen Luther darrade av skräck inför tanken på döden. Det var av den här anledningen han sade att han hatar Gud. Han kunde inte vara som Nya testamentet sade att en kristen skulle vara; tacksam, fröjdefull och stark i tro. Med en sådan teologi är det omöjligt om man har minsta självinsikt.

Förvandlingen

Men sedan. Men sen upptäckte han i Guds ord att syndare, genom tro, fritt och förutan förklaras rättfärdiga och iklädda Kristi rättfärdighet. Och det innebar att helt plötsligt var han inte längre beroende av sina egna meriter och sin egen rättfärdighet. Allt vilade på Kristus, på Kristi fullkomliga och mer än tillräckliga rättfärdighet. Och det innebar att han inte längre behövde se med fasa fram till domens dag. Nu såg han fram till vad han kallade ”den lyckliga sista dagen. Dagen som tillhör Jesus, min vän.”

Det är ljus in i mörkret. Från fasa inför vredens dag till den lyckliga sista dagen. Förvisning och glädje inför en helig Gud. Skillnaden mellan rättfärdig genom tro och rättfärdig genom tro allena innebar en obeskrivlig tröst, där hela livet sågs ur ett annat ljus.

Heidelbergkatekesen #52

Lyssna på vad Heidelbergkatekesen säger i fråga nummer 52. Och försök att föreställ dig hur absolut otänkbart detta är i en värld som präglas av målningar i kyrkor föreställande Jesus som på den sista kommer med vrede och dom. Frågan lyder:

Hur tröstar dig Kristi återkomst »till att döma levande och döda«?

Frågan är alltså ”vad är det för *tröst* för dig, att Kristus ska komma tillbaka och döma levande och döda?” Svaret är,

Att jag i alla bedrävelser och förföljelser med upprätt huvud är redo (för) just den domaren från himlen, vilken först har framställt sig självt för mig inför Guds domstol och borttagit all förbannelse från mig. Han skall således kasta alla sina och mina fiender i den eviga fördömsen, men skall taga mig och alla utvalda in till sig i den himmelska glädjen och härligheten.

Ingen talade på det sättet tidigare. Att tänka att jag nu ser fram emot Kristi återkomst på grund av att hans tillräckliga försoning har tagit bort all min synd, så att jag kan ropa till honom med visshet och se fram emot hans återkomst med glädje.

Detta är evangeliet. Det är ljusgivande, mörkerbesegrande goda nyheter. Det här är reformationens teologi. Gud blir förhärligad som fullkomligt rättfärdig och den som förklarar syndare rättfärdiga. Och i ljuset av detta återupptäckta evangelium, i ljuset av att Guds nåd och härlighet upptäckts på nytt, fann kristna tröst. Och de fann glädje. De blev på nytt ett folk som kännetecknades av glädje.

Martin Luther skriver ”som munk kunde jag inte älska, nej, jag hatade den rättfärdige Guden.” Utan att ha återupptäckt evangeliet om rättfärdiggörelse genom tro allena kunde han aldrig ha förstått vilken djupt glädjeric teologi som började flöda.

Så hur får vi ett nytt, rent hjärta? Genom tro, av Guds nåd. Det är det första och det största.

2. Guds Ord

Det andra är genom att läsa Guds ord. Ordet är rent (Ps 119:140), och Ordet gör oss rena (Joh 15:3).

3. Omvändelse

Det tredje är genom omvändelse. Att dagligen släppa de saker som tenderar att binda upp min identitet och min trygghet. Att dagligen vända tillbaka till Kristus och förlita mig helt och fullt på hans rättfärdighet.

4. De heligas gemenskap

Det fjärde är genom de heligas gemenskap. Att umgås och dela livet med andra som också fått sina hjärtan förvandlade. Att vara närvarande i församlingen och utsätta sig för gemenskapen och gudstjänsterna och försöka bidra till en samtalskultur som präglas av uppbyggelse.

5. Bön

Och det femte handlar förstås om bön. Att be allsmäktig och oändligt kärleksfull Gud att, med Davids ord,

Psaltaren 51:12 (SFB-98)

¹²Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta
och ge mig på nytt en frimodig ande.

IV. SKÖNHETEN I ATT SE GUD

Så får vi renhet. Vi väntar vid visdomens dörr och ber Gud att göra sitt förvandlande verk i oss. Låt oss nu gå in i sista punkten och fundera en kort stund på skönheten i att se Gud.

Klarhet

Vi kommer att se Gud. Låt det sjunka in. Och vi ska inte se honom suddigt eller avlägset, nej, nu – i detta liv – ser vi honom som en gåtfull spegelbild (1 Kor 13:12), men då ska vi få se honom ansikte mot ansikte. Första Johannesbrevet 3:2 säger att vi ska få se honom sådan han är.

Härlighet

Men när vi ser Gud kommer det inte bara vara klart, det kommer att ske i härlighet. Vi kan dra oss till minnes när Kristus förhärligades på förklaringsberget (Matt 17:2). Om hans

tillfälliga förvandling där var ljuvlig, hur mycket mer ska det inte vara när han strålar i full härlighet? Den är bortom alla bilder. Om solen vore tio tusen gånger ljusare än den är, så skulle den ändå framstå som en skugga i förhållande till hans härlighet.

Förvandlande

Och då ska vi förvandlas. Vi kommer att bli lika honom (1 Joh 3:2). Alla Guds heliga kommer att förvandlas i härlighet.

Glädje

Det kommer att präglas av överflödande glädje. I Petrus pingstpredikan citerar han kung David som skriver i Psalm 16,

Apostlagärningarna 2:28 (SFB-98)
*²⁸Du har visat mig livets vägar,
och du skall uppfylla mig
med glädje inför ditt ansikte.*

Vi vet alla hur det är att efter en lång och mörk och kall vinter känna vårsolens första varma strålar. Hur mycket mer att få se Gud, sådan han är?

1 Petrusbrevet 1:8 (SFB-98)
⁸Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje,

Här har vi trons glädje, som beskrivs som obeskrivlig och himmelsk. Hur mycket mer när vi får se honom?

Tillfredsställelse

Men den präglas inte bara av glädje utan också av tillfredsställelse.

Psaltaren 17:15 (SFB-98)
¹⁵Men jag skall se ditt ansikte i rättfärdighet,
jag skall mättas av din åsyn när jag vaknar.

Salomo skriver i Predikaren, att "ögat inte blir mätt av att se" i denna värld (Pred 1:8). Men där kommer ögat att få sin tillfredsställelse, eftersom det bara är Gud som kan tillfredsställa. Det är honom vi är skapade för och honom vi är riktade mot.

Outtröttligt

Och, avslutningsvis, vi ska skåda honom i evighet, men vi kommer aldrig att tröttna. Vad det än är i denna värld som vi tittar på, oavsett hur vackert, så kommer vi förr eller senare att tröttna och uppleva det som banalt och mattande. Men vi kommer aldrig att tröttna på att se Gud, eftersom han är oändlig. I varje ögonblick kommer vi att se nya aspekter och nya fullkomligheter som kommer att hänföra oss med sin skönhet.

AVSLUTNING

Så, vänner. Inledningsvis pratade jag om att jag fick uppleva hur det var att komma i mitt rätta element. Men den liknelsen är så löjlig i förhållande till vad vi har här. Tänk att vi ska få

se Gud. Större tillfredsställelse går inte att få. En evighet mättad av den djupaste glädje. Salig är du!